

Värien keskustelu

Oli kerran paletti värien
ja he alkoivat jutella ihmetellen.

Kuka meistä tärkein on,
kenen paikka maailmassa korvaamaton.

Keltanen puhkesi puhumaan,
tuon ilon ja auringon maailmaan.

Punainen sanoi; ei riitä se, ajattelen,
olen minä kaikkien mielessä väri rakkauden.

Vihreä viittasi kintaallaan,
olen väri luonnon, saan kaiken kasvamaan.

Sininen kertoi tuovansa rauhaa, lempeyttä,
minut löytää katsoessaan taivaan ja veden sinettä.

Musta sanoi; olen monien suosikki,
väri vahva ja surun merkki.

Valkoinen nosti sitten itseään,
saan lumen ja pilvet taivaan lentämään.

Violetti röyhisti röyhelöitään pöyhkeillen,
löytää minut kirkoista ja päältä kuninkaiden.

Oranssi itseään hehkuttaen
sanoi olevansa väri vitamiinien, terveyden.

Ei tullut vastausta kysymykseen.
Niinpä he miettivät mitä tehdä asialleen.

Silloin Jumala sanoi; tarvitsen kaikkia,
on jokainen paikallaan ainoa.

Nousi sateenkaari väreistä taivaalle kaunoinen
merkiksi Jumalan suuren rakkauden.

